

MÁSIK ÉLET

I.

A hidat nekem kellett kirakni.

A rózsák belelógtak a partról, azokkal
kezdttem, aztán a sötét foltok jöttek
a pillérek között, majd maga a híd.

Napok teltek el így.

Az éggel és a folyóval már rég
végeztek a többiek.

A dobozon ott volt a kép egészben,
akvarell-idill, nádtetős ház, muskátlik,
a kőhídon túl erdő, szarvasok.

A temetésed másnapján vettük,
nem volt nagy választék,
legyen ez, böktem rá
az egyetlen ezerdarabosra.

Én akartam kirakni a hidat,
de elakadtam, csak bámultam
a hiányt az asztal közepén,
aztán egyik este földhöz vágtam
a telefonomat, fekete folt nyílt benne,
éppen a dátumnál, amely napról napra nőtt,
a többiek azt mondták, idővel el fogja
nyelni az egész képernyőt. Én még
reménykedtem, hátha megáll.

A hídból már csak a közepe hiányzott,
előttem egy maroknyi szürke, egyformának
tűnő részlet, a whiskydet kortyolom,
anyám éppen ekkor mondja,
hogy ezt az űrt csak egy másik élet
lesz majd képes betölteni, aztán összefolyik
a kép a híddal, összezőldül az éggel a folyó,
nőni fog majd egy élet, amelynek te leszel
az őse, akkor is, ha nem tudod, én majd

őrízlek, mint törött szárny a repülési ívet,
csak előbb veszek egy új telefont,
és kirakom végre a rohadt hidat.

II.

A bőrönd folyton megakadt az apró
kövekben, majd a sár akarta elnyelni.
A telefonom rég lemerült.
Reggel jött a hír, megnyílik a folyosó,
a hidat lebombázták, de a két part közé pallót
emeltek, most vagy soha, induljunk el,
és kijöttünk a fényre,
és azóta lépkedek.
A bőrönd nyög, csattog mögöttem,
aztán végleg megadja magát,
a varrás mentén felhasad, és mint szétnyílt
műtési hegből, előbuknak belőle a dolgaim.
Letérdelek, kiráncigálok egy sötétkék
pulóvert meg egy sálát, a többit ott hagyom.
Elérjük a folyót, zavaros habok
úsznak rajta, mint ijedt állatok, a palló
mellett orral a vízben egy fehér mikrobusz.
A fegyveresek a túloldalon állnak,
felkiáltójelek egy rövid mondat végén.
Én következem.
A palló inog a lábam alatt, egy pillanatra
a hasamra teszem a kezem, aztán elkapom,
de késő, a fegyveres meglátta, unott
tekintete felderül, csak az ő fogai
fehérlenek a sok szürke arc közül.
Mellé érek, és megfeszül
a testem, mint álmomban szokott,
zuhanáskor, mielőtt földet ér.
A puskatus a bordámon csattan,
a levegő bent ragad, mint túl gyorsan
kötő cement, aztán még egy ütés, ezúttal a cső,

ezúttal a hasamon, benne a másik élet, ami
reggel óta nem mozog, a palló kileng,
a fegyveres ajkán megremegeg egy nyálcsepp.
A zavaros habok fölöttem, mint ijedt állatok.
Hagyom, hogy a sötétkék pulóver
teleigya magát a barnás folyóval,
és a folyó teleigya magát velem.

III.

Napok óta kereslek.
A föld mélyéből gombaszag kígyózik
a fényre, férgek és apró bogarak iszkolnak
a paták dobogása elől. Napok óta az avart
túrom, válogatás nélkül megeszek mindent,
ami elém kerül. Errefelé nincsenek ösvények,
mint a kőhídon túl, ahonnan jöttem. Itt magas
a fű, és a fák kérge kemény, ropogós. Párafelhők
lepik el az erdőt, amerre járok, titkos üzenetek,
párafelhők a testemből, szagomat viszi a szél,
és más szagokat hoz helyette. Napok óta téged
kereslek, csak nem tudok róla, nem tudok már
úgy dolgokat, mint régen, a híd másik oldalán.
Csak téged tudlak, meg azt, hogy eljössz majd,
és letérsz a fűbe a folyó túlsópartján,
a kantáros nadrágod lesz rajtad, meg a zöld
baseballsapka, amit karácsonyra tőlem kaptál,
válladra emeled a puskát, belenézel a távcsőbe,
és meglátsz. A pillanat, mint puha beton, amíg
nézzük egymást, aztán megszilárdul, célzol,
de elvéted, nem ismertél föl, vagy talán mégis,
mert nem próbálkozol még egyszer, nézlek,
köztünk a híd, a híd alatt a folyó, nézel rám,
aztán a víz folyásával megegyező irányban
elindulsz arra, ahonnan jöttél, és én is jöttem.

A HELYE MÉG MELEG VOLT

A háború apa csizmájában aludt, lábujjhegyen jártunk, ne ébresszük föl, a csizmát apa az ő apjától kapta, apa sosem hordott csizmát, így hát tök jó rejtekhelynek tűnt, apa apja meghalt már régen, nem a háborúban, bár járt ott is, fogságban is volt valahol, de arról nem beszéltünk, az a csizma maradt nagyapából, meg a duplacsövű puska, amibe ólmot kellett önteni, hogy ne kobozzák el, és néhány kitömött állat, mert nagyapa vadász volt, nagyanyám kezét is puskával kérte meg, nem sok emlék maradt nagyapából, például az a csizma, amiben a háború aludt, apa nem szerette a fegyvereket, a vértől akkor is rosszul volt, ha tévében látta, de a beólmozott csövű puskával azért szabad volt néha játszani, a csizmát, amelyben a háború aludt, már el is felejtettük, aztán apa meghalt, de erről sem beszélünk, csendben szedtük össze, ami maradt belőle, az unokáknak, a mi gyerekeinknek, ez a gyerekek dolga, rakosgattuk a holmijait a fészkerben, előbukkant az a csizma is, amelyben régen a háború aludt, belenéztünk, de csak faforgácsot találtunk benne, meg macskaszórt, ki kell dobni, mondtam, aztán, mikor senki nem figyelt, kíváncsiságból belenyúltam – a háború helye még meleg volt.

APÁMHOZ

lámpa fénykörébe hulló esőcsepp vagy
felvillansz eltűnsz felvillansz megint
kigurul a járdára a neved megfagy
számba zárlak újra meg ne fázz idekint
bent idegen város zúg idegen nyelven
fogaim közt vacogsz s már régóta

nincs mit mondani valahol faág rebben
szétfoszlasz megint az a fénycsóva
vagy fent a serpentinén előttem szaladsz
ha egyszer csak egyszer utolérhetnélek
kapálózom ívóhelyére a lazac
sodrás vagy holdkóros szirénének
hallgatásból kivagdalt hanggirland
vagy a karmester májfoltos keze
gyereksíron kergetőző szellő szíppant
beléd a tarka szélforgó egyet
és részeg táncra perdül színeit
felköpi az égre onnan leperegnek
le fűre fára dicsőséged hirdetik
valami ősi szent valami eretnek
hossannával lassan összekoccan
föld és az égbolt bogár és bogár
mennydörgés jön fény és látlak holtan
odafönt a Hold fekete felhőt dobál
lámpa fénykörébe hulló esőcsepp vagy
felvillansz eltűnsz felvillansz újra
lehullsz felszáradsz sosem kelsz útra
és örökkön-örökké mintha csak tegnap